

Sygn. akt III AUa 477/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SA Małgorzata Pasek
Protokolant: st. prot. sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2019 r. w Lublinie

sprawy W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 13 kwietnia 2018 r. sygn. akt IV U 689/17

I. oddala apelację;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz W. L. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Małgorzata Pasek Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 477 /18

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. L. prawa do emerytury, wskazując, że ubezpieczony na datę 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych, ani 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Odwołanie od decyzji złożył W. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury od dnia (...). W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zaliczenie mu do stażu ubezpieczeniowego okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców oraz do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01.01.1994 r. do 31.12.1998 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił W. L. prawo do emerytury od dnia(...), oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz W. L. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

W. L., ur. (...), w dniu 5 czerwca 2017 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę. Organ rentowy przyjął za udokumentowany okres ubezpieczenia na dzień 1 stycznia 1999r. w wymiarze 21 lat, 11 miesięcy i 4 dni, w tym 21 lat, 4 miesiące i 14 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 20 dni okresów nieskładkowych, oraz staż pracy w warunkach szczególnych -12 lat, 11 miesięcy i 17 dni. Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców od 09.06.1973 r. do 01.07.1976r. wskazując, że uczęszczanie do szkoły ponadpodstawowej wyklucza pracę w gospodarstwie rolnym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie zaliczył również do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. z uwagi na wady formalne świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W. L. od dnia 19.06.1957 r. do 27.10.1980 r. zameldowany był pod adresem swoich rodziców (...), gmina Ł. i tam mieszkał. Rodzice ubezpieczonego W. L. i Z. L. prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni(...)ha położone w miejscowości Z., ojciec ubezpieczonego figurował w ewidencji gruntów jako władający powyższym gruntem. Ubezpieczony od urodzenia mieszkał z rodzicami na terenie powyższego gospodarstwa. W. L. miał sześcioro rodzeństwa. Starszy od niego o rok brat był uczniem liceum w S. i mieszkał w internacie, natomiast pozostałe rodzeństwo było od niego dużo młodsze. W. L. w okresie od 1 września 1973 r. do 19 czerwca 1976 r. był uczniem (...) Szkoły Zawodowej w S.. Z miejscowości Z. do S. jest ok. 20 km i W. L. codziennie dojeżdżał do szkoły autobusem. Wyjeżdżał z domu o godz. 7.00 a wracał o godz. 13.00 – 14.00. Codziennie po powrocie ze szkoły zawodowej pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Rodzice w latach 70 – tych posiadali konia, inwentarz, uprawiali zboże, sadzili ziemniaki, buraki opasowe, warzywa, część pola stanowiła łąka. Gospodarstwo było rozdrobnione i położone na górzystym terenie i wszystkie prace polowe były wykonywane ręcznie, a ich wykonanie było czasochłonne. W. L. po szkole pracował przy szykowaniu drzewa na zimę, pracował przy obrządki zwierząt oraz wykonywał razem z ojcem wszystkie prace polowe tj. orka koniem, przygotowanie gruntu pod zasiew zbóż, siew zbóż, sadzenie ziemniaków, sianie buraków opasowych, koszenie łąki i zbór siana, zbieranie stonki, wykopki, wywożenie obornika, zbór buraków, wyganianie i przyganianie krów z pastwiska. Każde wakacje spędzał w domu i pracował w gospodarstwie rolnym wykonując wszystkie sezonowe prace. Praca w gospodarstwie rolnym ubezpieczonemu w okresie roku szkolnego zajmowała 5 godzin dziennie, natomiast w okresie wakacji znacznie dłużej. Praca W. L. w gospodarstwie rolnym rodziców miała charakter stały oraz miała istotne znaczenie dla funkcjonowania tego gospodarstwa, gdyż starszy brat ubezpieczonego uczył się w liceum i mieszkał w internacie, pozostałe rodzeństwo było od niego dużo młodsze, a nadto jego ojciec pracował zawodowo.

Po skończeniu szkoły zawodowej 19 czerwca 1976 r. od 2 lipca 1976 r. podjął zatrudnienie w Kopalni (...) w J., gdzie pracował do 21.08.1976 r. i wówczas mieszkał w hotelu robotniczym. Po rozwiązaniu stosunku pracy wrócił do swojego rodzinnego domu, gdzie mieszkał do 26.08.1976 r. i w okresie od 22.08.1976 r. do 26.08.1976 r. pracował na gospodarstwie rolnym rodziców wykonując prace przy obrządki inwentarza oraz prace polowe od rana do wieczora. Sytuacja powtórzyła się w okresie do 27.02.1977r. do 02.03.1977 r. kiedy to W. L. mieszkał razem z rodzicami i pracując w rodzinnym gospodarstwie rolnym przed podjęciem zatrudnienia w Zakładzie (...) w B.. W okresach od 22.08.1976 r. do 26.08.1976 r. oraz od 27.02.1977 r. do 02.03.1977 r. W. L. nie miał innego miejsca zamieszkania oprócz rodzinnego domu oraz nie miał w tych okresach dochodów i koncentrował się na pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, którą

w tych okresach wykonywał stale i w wymiarze znacznie przekraczającym 4 godziny dziennie. W. L. ożenił się w (...) i po urodzeniu pierwszego syna(...) przeniósł się do żony do miejscowości P..

W okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. W. L. pracował na podstawie stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M. na stanowisku operatora spycharki. Pracował na budowach prowadzonych w W., w powyższym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator spycharek typu: R., (...), K. przy niwelacji terenu pod budowę, rozpychaniu ziemi, zasypywaniu dołów. Poza wykonywaniem pracy na stanowisku operatora spycharki ubezpieczony innej pracy nie wykonywał. W. L. jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i dnia 5 czerwca 2017 r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Sąd uznał, że odwołanie W. L. jest zasadne.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art.10 ust.1 pkt 3 w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się – traktując je – jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art.5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków K. W. i J. G. oraz zeznań ubezpieczonego daje podstawy do uznania, że ubezpieczony w okresach od 08.06.1973 r. do 01.07.1976 r. (3 lata, 24 dni) oraz od 22.08.1976 r. do 26.08.1976 r. (4 dni), od 27.02.1977 r. do 02.03.1977 r. (4 dni) w wymiarze przekraczającym 4 godziny dziennie pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Sąd obdarzył w całości wiarygodnością dowody z zeznań wskazanych świadków i ubezpieczonego w charakterze strony. Powyższe dowody są spójne, logiczne i w sposób niebudzący wątpliwości dowodzą, że ubezpieczony w spornych okresach pracował w gospodarstwie rolnym rodziców wykonując prace przy obrządki inwentarza, pracach polowych szczegółowo opisanych w stanie faktycznym w wymiarze przekraczającym 4 godziny dziennie. Sąd wskazał, że ubezpieczony chodził do zasadniczej szkoły zawodowej, a z jego świadectwa wynika, że jego wyniki w nauce nie były dobre (przeważająca większość ocen to oceny dostateczne), a zatem miał możliwość pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie i ją faktycznie wykonywał, co potwierdzają przesłuchani świadkowie. Potrzeba wykonywania przez ubezpieczonego pracy w gospodarstwie rolnym nie budzi wątpliwości. Wielkość gospodarstwa rolnego, jego położenie w górzystych warunkach i konieczność wykonania wszystkich prac polowych ręcznie w trudnych warunkach oraz fakt, że ubezpieczony był z rodzeństwa jedyną osobą w powyższych okresach, którego praca miała istotne znaczenie dla gospodarstwa, gdyż starszy brat uczył się w liceum i mieszkał w internacie a pozostałe rodzeństwo było dużo młodsze od niego.

Dlatego na podstawie art.10 ust.1 pkt 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresy pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym od 08.06.1973 r. do 01.07.1976 r. (3 lata, 24 dni) oraz od 22.08.1976 r. do 26.08.1976 r. (4 dni), od 27.02.1977 r. do 02.03.1977 r. (4 dni) podlegają zaliczeniu do okresu wymaganego do emerytury w zakresie niezbędnym do uzupełniania okresów składkowych i nieskładkowych do wymaganych 25 lat. Organ rentowy w zaskarżonej decyzji uznał ubezpieczonego staż ubezpieczeniowy w wymiarze 21 lat, 11 miesięcy i 4 dni, a zatem po zaliczeniu ubezpieczonemu do powyższego okresu jako uzupełniających okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców wymieniony spełnia na datę 1 stycznia 1999 r. przesłankę 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Postępowanie dowodowe wykazało również, że ubezpieczony w okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w M. na stanowisku operatora spycharki stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca na stanowisku operatora spycharki stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale V, poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych). Zaliczenie powyższego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez organ rentowy powoduje, że ubezpieczony spełnia również na datę 1 stycznia 1999 r. przesłankę 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze całokształt przedstawionych okoliczności na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że W. L. przysługuje prawo do emerytury od(...)tj. od dnia ukończenia 60 roku życia.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Od tego wyroku apelację złożył organ rentowy zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucał :

- naruszenie prawa procesowego poprzez przekroczenie wyrażonej w art. 233& 1 k.p.c. zasady swobodnej oceny dowodów i wyprowadzenie ze zgromadzonego materiału wniosków z niego niewynikających poprzez przyjęcie, że ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym stale od 22.08.1976 do 26.08. 1976 oraz od 27.02.1977 do 2.03.1977 roku.

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 184 ust 1 i 2 w zw. z art. 32 w zw. z art.10 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. DZ. U. z 2017 , poz. 1383 / w zw. z par. 2 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że krótkotrwała (kilkudniowa) praca w gospodarstwie rolnym rodziców nosi cechy pracy stałej co skutkuje doliczeniem do stażu uzupełniającego do ogólnego stażu pracy i stwierdzenie, że wnioskodawca spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury.

Skarżący wnosił o zmianę wyroku poprzez oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy nie kwestionuje ustaleń Sądu I instancji dotyczących stwierdzenia, że wnioskodawca legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach, jak również doliczenia do stażu pracy w rolnym w okresach od 8.06.1973 do 1.07.1976 roku. Wskazuje jednak, że nawet po doliczeniu tego okresu (3 lata 24 dni) wnioskodawca posiada staż 24 lata 11 miesięcy i 28 dni.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja nie jest zasadna.

Ustalenia sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne. Sprawia to, że nie zachodzi potrzeba powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych oraz dokonanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w niniejszej sprawie.

Na etapie postępowania apelacyjnego, spór sprowadzał się jedynie do ustalenia, czy ubezpieczony legitymuje się 25 letnim okresem ubezpieczeniowym przy czym organ rentowy kwestionuje jedynie zaliczenie jako okresu uzupełniającego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 22.08 1976 do 26.08.1976 oraz od 27.02.1977 do 2.03.1977 roku.

Przypomnieć należy, że przy ustalaniu stażu ubezpieczeniowego, zgodnie art. 10 ust. 1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się również traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe - przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Wbrew zarzutom apelującego, analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło w nim również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Zarzuty skierowane przeciwko ustaleniu, że ubezpieczony nie posiada wymaganego okresu 25 lat zatrudnienia, w ocenie Sądu Odwoławczego są nieuzasadnione i stanowią jedynie polemikę z prawidłową oceną zgromadzonego materiału dowodowego, Nie może zaś stanowić uzasadnionej podstawy apelacyjnej polemika z wynikiem postępowania dowodowego i oceną dokonaną w granicach swobodnej oceny dowodów przez Sąd orzekający. Ocena ta była bowiem swobodna, a nie dowolna i nie naruszyła granic zakreślonych treścią przepisu art. 233 § 1 KPC. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy, kierując się właśnie zasadami logiki i doświadczenia życiowego, dokonał oceny przydatności i wiarygodności zeznań świadków i ubezpieczonego, uzasadniając szczegółowo swoje stanowisko. Za chybiony uznać więc należy zarzut przekroczenia przez Sąd I instancji granicy swobodnej oceny dowodów, jak również zarzut sprzeczności ustaleń z treścią materiału dowodowego. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906).

Jak ustalił sąd w spornych okresach czasu, dotyczących pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, wnioskodawca nie pracował zawodowo, mieszkał wraz z rodzicami i aktywnie uczestniczył w pracach rolniczych, wykonując pracę w wymiarze przekraczającym 4 godziny dziennie. Oceniając zarzuty organu rentowego dotyczące krótkotrwałości spornych okresów i tym samym braku stałości w tym czasie, zaznaczyć należy, że z ustaleń sądu wynika wyraźnie, że wnioskodawca pomimo podjęcia pracy zawodowej, co miało 2 lipca 1976 r. w Kopalni (...) w J. pozostawał związany z rodzinnym gospodarstwem . Krótkotrwałe zatrudnienie od 2 lipca 1976 do 21.08.1976 roku (mieszkał wówczas w hotelu robotniczym) nie spowodowało zerwania więzi z gospodarstwem. Po rozwiązaniu stosunku pracy wrócił do swojego rodzinnego domu, który w tym czasie pozostawał jego centrum życiowym. W okresie tym od 22.08.1976 r. do 26.08.1976 r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców wykonując prace przy obrządki inwentarza oraz prace polowe od rana do wieczora. Wkład jego pracy był konieczny, zważywszy na specyfikę, rodzaj gospodarstwa, a także sytuację rodzinną. Wnioskodawca w spornym okresie nie miał innego miejsca zamieszkania oprócz rodzinnego domu,

nie miał w tych okresach dochodów i koncentrował się na pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, którą w tym czasie wykonywał stale i w wymiarze znacznie przekraczającym 4 godziny dziennie.

Ten czterodniowy okres, pozostający w ścisłym związku czasowym z okresem poprzednim jest wystarczający do uznania, że wnioskodawca legitymuje się 25 letnim ogólnym stażem pracy. Organ rentowy wskazuje bowiem, że po doliczeniu okresu od 8.06.1973 do 1.07.1976 (3 lata 24 dni), który ostatecznie nie jest kwestionowany, wnioskodawca posiada 24 lata 11 miesięcy i 28 dni.

W tym stanie rzeczy także zarzut naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego uznać należy za chybiony.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust 2 i § 10 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.